

Anne

– Rabia Barış · 25 Nisan 2011

Etrafıma baktım yanımda yoktun,
Hayalin sevgime yetmedi anne.
Gözümde çağlayıp gönlüme aktın,
Hasret başucumdan gitmedi anne.

Hep seni yaşadım anılarımda,
Sandım ki her sabah varsın yanımda.
Gece yatağında zor bir anımda,
Kimseler teselli etmedi anne.

Umut kapımızda yine kışladı,
Her günün sonunda hüznün başladı,
Garibeyim desem eller taşladı,
Bu hazin bekleyiş bitmedi anne.

Gurbet otağ kurdu ıssız hanemde,
Yara kabuk tuttu dertli sinemde,
Sevgin bir gül açtı aciz tenimde,
Beni kucağına atmadı anne.

Özlem ki yürekte uyumaz imiş,
Yavru yaşlansa da büyümez imiş,
Anneden gayriyi sevemez imiş,
Gönül bacam sensiz tütmedi anne.

Sevgini eritip sevgime kattım,
Tarifi mümkünsüz acılar tattım,
Gün oldu kendimi sokağa attım,
Elimden kimseler tutmadı anne.

Rabia BARIŞ